

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/165/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8616204503
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8616204503.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: M-Pluss, s.r.o., so sídlom Moyzesova 36/33, 040 01 Košice, IČO: 47 808 985, zastúpeného Mgr. Marcelom Fandákom, LL.M., advokátom, so sídlom Kováčska 40, 040 01 Košice, proti žalovanej: F. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/X, XXX XX N., zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 208,68 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 5Csp/38/2016-56 zo dňa 27.06.2018 jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje sa rozsudok.
- II. Nepriznáva sa stranám sporu náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu a vyslovil, že žalovanej priznáva náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu. O ich výške súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.
2. Súd prvej inštancie citoval ustanovenia § 37 ods. 2, § 39, § 524 ods. 1 a 2 a § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka.
3. V odôvodnení uviedol, že žalobca odvíjal svoju aktívnu vecnú legitimáciu od toho, že pohľadávka voči žalovanej ako dlžníkovi uplatňovaná v tomto spore mala byť na neho postúpená jeho právnym predchodcom (pôvodným veriteľom J. S. - M-Credit) Zmluvou o postúpení pohľadávok, práv a záväzkov zo dňa 27.06.2014. V čase uzavretia tejto zmluvy ale pohľadávka veriteľa voči žalovanej neexistovala, pretože tá vznikla až na základe Zmluvy o úvere zo dňa 27.03.2015. Podľa súdu prvej inštancie veriteľ J. S. - M-Credit nemohol na základe zmluvy zo dňa 27.06.2014 ako postupca postúpiť pohľadávku, ktorá neexistovala a to v zmysle zásady, že nikto nemôže na iného previesť viac práv, ako sám má. Aktívna vecná legitimácia žalobcu nie je preto daná. Nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu je vždy dôvodom pre zamietnutie žaloby.
4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že priznal žalovanej náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu, pretože žalovaná mala plný úspech vo veci. Žalovaná si uplatnila ich náhradu. O ich výške súd prvej inštancie rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia, nesprávnych skutkových zistení a existencie inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie súdu. Namietal rozhodnutie súdu prvej inštancie v otázkach nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní a vzniku nároku na zaplatenie žalovanej sumy v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávok, práv a záväzkov zo dňa 27.06.2014 uzatvorenou medzi žalobcom a pôvodným veriteľom. V tejto súvislosti žalobca uvádza, že samotná zmluva o postúpení bola dodatková tak, aby zohľadňovala celú masu pohľadávok, ktoré má žalobca voči žalovanému. Oznámením o postúpení zo dňa 29.03.2015 pôvodný veriteľ oznámil žalovanej, že v zmysle zmluvy o postúpení uzatvorenej medzi ním a žalobcom postúpil všetky pohľadávky, ktoré pôvodný veriteľ eviduje voči žalovanému na nového veriteľa - žalobcu. Z oznámenia o postúpení žalovanej jednoznačne a celkom určite vyplýva, komu má žalovaný svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere splniť namiesto pôvodného veriteľa, pričom oznámenie o postúpení žalovaný prevzal 29.03.2015, čo je preukázané jeho podpisom na tejto listine. V danom prípade sa teda žalovaný oboznámil s postúpením predmetnej pohľadávky 29.03.2015, čo je evidentné podľa jeho podpisu na oznámení o postúpení pohľadávok. Právne účinky vzťahujúce sa k postúpenému právu žalobcu sa teda vzťahujú k tomuto dátumu. Za prioritnú žalobca považoval skutočnosť, že súd sa v napadnutom rozhodnutí absolútne nevyporiadal s jeho argumentáciou prednesenou na pojednávaní, že zmluva o postúpení bola dodatková tak, aby zohľadňovala celú masu pohľadávok, ktorú má žalobca voči žalovanej. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu platnosti zmluvy o postúpení, pokiaľ nejde o prípady uvedené v § 525 Občianskeho zákonníka. Dlžník sa v tomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky poukazoval zmluvou o postúpení postupník. Dlžník nielenže nemá povinnosť, ale ani právo zisťovať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok. Vzhľadom na uvedenú skutkovú a právnu argumentáciu mal žalobca za to, že v konaní bola preukázaná jeho aktívna vecná legitímácia, pretože aktívna vecná legitímácia pri súdnom vymáhaní postúpenej pohľadávky svedčí postupníkovi - žalobcovi v tomto konaní, od účinnosti cesie voči dlžníkovi, teda od oznámenia o postúpení pohľadávky. Žalobca v odvolaní ďalej namietal aj inú vadu konania majúcu za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, čo odôvodňoval tým, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nespĺňa náležitosti podľa právneho predpisu účinného v čase vyhlásenia a vyhotovenia rozhodnutia. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

8. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

9. Podľa § 525 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

10. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi

alebo doiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

11. Na to, aby sa niekto stal stranou sporu, netreba aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom), alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný závisí od toho, či je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu (niekedy aj v procesnoprávnom vzťahu), ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu, alebo neúspechu v konaní. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp., mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd preto vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Nedostatok vecnej legitímácie, či už aktívnej (na strane žalobcu) alebo pasívnej (na strane žalovaného) je vždy bez ďalšieho dôvodom pre zamietnutie žaloby (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Cdo/192/2004).

12. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (na strane žalobcu) alebo pasívnej (na strane žalovaného), je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo/205/2009). Pred preskúmaním uplatňovaného nároku je vždy súd povinný zistiť, či subjekty, ktoré vystupujú ako strany konania, sú skutočne účastníkmi hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého žalobca odvodzuje svoje subjektívne práva.

13. Správne postupoval súd prvej inštancie, keď skôr, ako pristúpil k posudzovaniu a hodnoteniu samotného nároku, sa prioritne zaoberal, či žalobcovi svedčí aktívna vecná legitímácia, pretože iba vtedy by malo vecné posudzovanie význam. V opačnom prípade by išlo o zjavný exces v postupe konajúceho súdu, ktorý pri opomenutí vyriešiť kardinálnu otázku, akou je otázka existencie vecnej legitímácie, k zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offio viazaný, by bolo protirečenie obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného čl. 6 ods. 1 dohovoru (nález Ústavného súdu SR zo 16. decembra 2014, sp. zn. III. ÚS 266/2014).

14. Žalobca má povinnosť uniesť v súvislosti s aktívnu vecnou legitímáciou bremeno tvrdenia a bremeno dôkazu. Bremeno tvrdenia žalobca unesie už tým, že si určitý nárok uplatní na súde, aj pokiaľ túto skutočnosť výslovne v žalobe neuvedie. Žalobcu zaťažuje tiež povinnosť toto svoje tvrdenie v konaní preukázať, nakoľko je to žalobca, kto z tohto tvrdenia vyvodzuje pre seba priaznivé právne následky.

15. Žalobca v žalobe tvrdil, že na základe zmluvy o úvere číslo MC XXXX zo dňa 27.03.2015 bol žalovanej zo strany veriteľa - J. S.-M-Credit, s miestom podnikania M. XXXX/XX, H., poskytnutý úver v sume 400 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s úrokom 27,90 % p. a. v pravidelných 54 týždenných splátkach vo výške 9,56 eura, spolu vo výške 516 eur. V zmluve o inkasnej službe číslo MC XXXX zo dňa 27.03.2015 sa žalovaná zaviazala veriteľovi zaplatiť za poskytnuté služby odplatu vo výške 265,68 eura v pravidelných 54. týždňových splátkach po 4,92 eura. Na základe dohody o postúpení pohľadávky zo dňa 27.06.2014 boli všetky pohľadávky a práva s nimi spojené vyplývajúce zo zmluvy o úvere a zmluvy o inkasnej službe postúpené s účinnosťou od 27.03.2015 na obchodnú spoločnosť M-Pluss, s.r.o. Žalovaná splatila v splátkach do dňa podania žaloby celkovú sumu 573 eur.

16. Za účelom preukázania svojich tvrdení žalobca predložil v konaní listiny: a) výpis z obchodného registra žalobcu, z ktorého vyplynulo, že uvedená spoločnosť vznikla 17.06. 2014 a ktorého jediným spoločníkom a konateľom je J. S. a medzi jej činnosti patrí okrem iného tiež poskytovanie úverov alebo pôžičiek z peňažných zdrojov získaných výlučne bez verejnej výzvy a bez verejnej ponuky majetkových hodnôt (č.l. 9 - 10 spisu), b) zmluvu o úvere číslo č. MC XXXX zo dňa 28.03.2015, ktorou veriteľ J. S.-M-Credit, podnikajúci na základe živnostenského oprávnenia poskytol žalovanej úver vo výške 400 eur. Úroková sadzba je 27,90 % ročne (vyjadrená v peniazoch 116 eur), RPMN predstavuje 65,51 %, priemerná RPMN je 34,42 % a celková čiastka, ktorú má dlžník uhradiť činí 645 eur. Dlžník sa v zmysle

tejto zmluvy zaviazal splatiť pohľadávku v 54 týždenných splátkach po 9,56 eura, pričom splatnosť prvej splátky nastáva siedmy kalendárny deň po poskytnutí úveru a každá ďalšia splatná splátka vždy v siedmy deň po splatnosti predchádzajúcej splátky (č.l. 11 - 12 spisu), c) zmluvu o inkasnej službe číslo MC XXXX zo dňa 28.03.2015, predmetom ktorej bolo odplatné poskytovanie pravidelnej inkasnej služby podľa požiadavky objednávateľa v podobe osobného prevzatia peňažnej hotovosti poskytovateľom alebo splnomocnencom poskytovateľa od objednávateľa na úhrade peňažného plnenia objednávateľa, ku ktorému sa zaviazal podľa zmluvy o úvere číslo MC XXXXX zo dňa 28.03.2015 (bod 1.1 a bod 1.2 zmluvy). Podľa bodu 1.7 zmluvy sa objednávateľ zaviazal zaplatiť odplatu v sume 265,68 eura v 54 týždenných splátkach vo výške každej splátky po 4,92 eura, ktoré sú splatné v termínoch uvedených v zmluve o úvere, a to počnúc v splatnosti prvej splátky až do zaplatenia celkovej výšky odplaty (č.l. 13 - 14 spisu), d) oznámenie o postúpení (č.l. 15 spisu), ktorým veriteľ J. S.-M-Credit oznámil žalovanej, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, práv a záväzkov zo dňa 27.06. 2014, jeho pohľadávky a práva s nimi spojené, ktoré vyplývajú zo zmluvy o úvere č. MC XXXX, postúpil s účinnosťou od 27.03.2015 na spoločnosť M - Pluss, s.r.o., so sídlom Moyzesová 36/33, 040 01 Košice, IČO: 47 808 985 a preto má žalovaná povinnosť všetky záväzky na peňažné plnenia, ktoré vyplývajú z uvedenej zmluvy plniť novému veriteľovi M - Pluss, s.r.o., e) pokus o zmier zo dňa 03.02.2016, ktorým právna zástupkyňa žalobcu vyzýva žalovanú, aby aktuálny dlh v sume 153,60 eura uhradil do 12.02.2016 na tam uvedený účet a variabilný symbol (č.l. 16 spisu).

17. Predmetom sporu bol nárok žalobcu uplatňovaný z titulu postúpenia pohľadávky zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 27.06.2014. V súlade s vyššie citovaným ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Citované ustanovenie upravuje postúpenie pohľadávky na základe zmluvy, ktorou dochádza k zmene v osobe veriteľa. Do právneho vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom nastupuje namiesto pôvodného veriteľa nový veriteľ bez toho, že by inak sa tento vzťah zmenil. V prípade postúpenia pohľadávky táto prechádza v stave, v akom existuje v dobe postúpenia vrátane príslušenstva a nový veriteľ je oprávnený pohľadávku uplatniť a voči dlžníkovi aj vymáhať. Predmetom postúpenia je len určitá pohľadávka, t. j. právo na plnenie od dlžníka, nie celý záväzkový vzťah, z ktorého pohľadávka vznikla. Rovnako ako každý právny úkon aj zmluva o postúpení pohľadávky musí zodpovedať zákonným podmienkam. Pohľadávka musí byť jednoznačne určená, t. j. musí byť určený predmet plnenia, osoba dlžníka a právny dôvod. V zmluve o postúpení musí byť zároveň pohľadávka vymedzená tak, aby bolo jednoznačne zistiteľné, aká pohľadávka je predmetom postúpenia a aby túto nebolo možné zameniť s inou pohľadávkou. Predmetom postúpenia, pokiaľ ide o peňažnú pohľadávku môže byť pohľadávka splatná, ale i nesplatná, prípadne aj pohľadávka budúca. Podmienkou však je, že ide o pohľadávku určitú a existujúcu, prípadne podmienne existujúcu pohľadávku voči konkrétnemu dlžníkovi. Nie je možné však postúpiť pohľadávku, ktorá zanikla. Aj v prípade, pokiaľ ide o postúpenie budúcich pohľadávok, tieto musia byť v zmluve vymedzené dostatočne určitým spôsobom, aby už z obsahu zmluvy bolo zrejmé, aké pohľadávky boli predmetom postúpenia.

18. Podstatnými náležitosťami zmluvy o postúpení pohľadávky sú okrem označenia jej strán tiež identifikácia postupovanej pohľadávky, ktorá musí obsahovať uvedenie postupovho dlžníka a opis pohľadávky, čo do jej výšky a skutočnosti, na ktorých sa zakladá (právny dôvod jej vzniku). Predmetom postúpenia môže byť len určitá pohľadávka, t. j. právo na plnenie od dlžníka a táto musí v čase postúpenia existovať, pretože predpokladom platnosti zmluvy je iba spôsobilý predmet postúpenia (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

19. V prejednávanej veci bolo preukázané, že žalobca si uplatňuje pohľadávku z titulu zmluvy o postúpení pohľadávok, ktoré mal nadobudnúť od pôvodného veriteľa dňa 27.06.2014. Ako je však zrejmé, úverová zmluva so žalovanou v tejto veci bola uzatvorená až dňa 27.03.2015, t.j. 9 mesiacov po účinnosti postúpenia pohľadávok. V čase uzatvorenia zmluvy o postúpení, ale ani sám poskytovateľ úveru J. S.-M-Credit nebol veriteľom žalovanej, a teda titulom uvedenej zmluvy o postúpení na nadobúdateľa nemalo čo prejsť. V čase postúpenia totiž úverový záväzkový vzťah so žalovanou ešte neexistoval, a teda neexistovala ani pohľadávka spôsobilá byť predmetom postúpenia dňa 27.06.2014.

20. Zmluva o postúpení pohľadávok, práv a záväzkov zo dňa 27.06.2014, ktorá žalobcom ani nebola predložená ako dôkaz, nemohla byť právnym titulom, na základe ktorého mohla byť postúpená pohľadávka zo zmluvného vzťahu založeného úverovou zmluvou zo dňa 27.03.2015.

21. Odvolací súd podotýka, že v danom prípade nejde ani o budúcu pohľadávku, nakoľko v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky dňa 27.06.2014 nebol daný žiadny hmotnoprávny vzťah medzi postupcom a žalovanou, a ani nebolo zrejmé, či k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom bezúčelovom úvere vôbec v budúcnosti dôjde, keďže žalobca nepreukázal, že by uzavretiu úverovej zmluvy predchádzal nejaký právny úkon, z ktorého by bolo možné vyvodiť existenciu budúceho zmluvného vzťahu.

22. Pokiaľ žalobca namietal, že zmluva o postúpení zo dňa 27.06.2014 bola dodatková tak, že zohľadňovala celú masu pohľadávok, ktorú má žalobca voči žalovanej, samotnú zmluvu o postúpení, ani dodatok ako dôkaz pred súdom prvej inštancie a ani v odvolacom konaní nepredložil. V tomto smere žalobca neunesol dôkazné bremeno.

23. Za tejto situácie, preto ak žalobcom v tomto konaní nebol veriteľ J. S.-M-Credit sám, a na spoločnosť M - Pluss, s.r.o. - žalobcu žiadna pohľadávka voči žalovanej neprešla, nevstúpila do práv pôvodného veriteľa (ani nemohla) a vzhľadom na to, že žalobcovi nesvedčí žiadna hmotnoprávna legitímácia, nemal procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať žalobou. Preto správne postupoval súd prvej inštancie, ak z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu žalobu zamietol.

24. K odvolacej námietke žalobcu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, odvolací súd uvádza, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobu zamietol. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu SR, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5Cdo/218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 08.06.2006, I. ÚS 188/06).

25. Vychádzajúc vyššie uvedených záverov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

26. Správnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania, potvrdil.

27. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaná bola úspešná, no v priebehu odvolacieho konania jej žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).